

**In Heleneae pontificiae, hoc est transsubstantiationis
Esauiticum nuper a Francisco Agricola, alias Georgao editum,
patrocinium, Carmen Leoninum**

<https://hdl.handle.net/1874/427270>

gee

5

IN HELENÆ

PONTIFICIÆ. HOC EST TRANS.

S V B S T A N T I A T I O N I S E S A V I T I C U M

nuper à Francisco Agricola, alias Georgio editum,

patrocinium, Carmen Leoninum,

A U T H O R E V I N C E N T I O V E R O .

Esaie 28.

*Pessimum mendacium spem nostram, & mendacio
prolecul sumus.*

LEIDÆ. ANNO:

M. D. LXXVI.

EX HYMNO PRUDENTIL
CONTRA INFIDELES.

VAE capiōsis sycophantarum sirophit,
Vaē versipelli astutia.
Nodos tenaces recta rumpit regula,
Infesta dissertantibus.
Idcirco mundi stulta delegit Deus,
Ut concidant sophistica.
Déque imbecillus subiugavit fortia.
Simplex ut esset credere.

CARMEN LEONINUM.

EST quidam rarus Monachus cognomi-
ne Nasus,
Si licet effari, nimium sermonis amari.
Trob pudor in quantu excelluit hic sy-
cophantis,
Cui bene si nosse, tu Zoile cedere posse.

Chiliades mille scribit nemo velut ille

O, Calvinista quis vos mordet velut iste?

Qui sue Lutheranos deturpat, ut hic, malefanos.

Hos inclementer contaminat, atque libenter,

Verum vel falso facit hunc facundi, falsum.

Huic importunus nunc contigit, annulus vnuus,

Qui Venerem spreuit, laudisq; cupidine crevit,

Et studijs pallit, magnus mysteria callebat

Imper Iuliades Franciscus nomine vates.

Iulianunc plaudit, sed non bene propterea audit,

Quod genuit talem, multi norunt bene quallem.

Hunc docuit rasi rabiosa loquentia Nasus.

II sauit et quoq; disciplina Crani,

Si non veracem, mordaciter esse loquacem.

Et laxis fibris plenis conuicia libris

Congereret plaustris maledicta fauentibus Austria.

Sic inter mydas clarus magnosq; sophistas

Defendit vanum studium pietatis inane.

Triticeos latus statuit pro numine fætus,

Omne vetustorum soluens penetrare sacrorum,

Cultus templorum, veterum monumenta virorum,

Errores gentis, cœca deliria mentis,

Atq; affectantes cœlestia regna Gigantes

Euoluens pandit, sensu super æthera scandit.

Nec numen cœlat quod Baccho flamen anhelat,

Est dignus scitu quo sicut numina ritu.

Agros felices, norist bona si sua, dices,

Nec moror in paruis, nascuntur numina in aruis.

Io. Nasus
Iunius, &
viruletiss.
dicacitate
imitari vi-
detur Agricola.

Chiliades
Nasus liber
Sycophanta.

Affector
Transsub-
stantiatio-
nis Agricola.

Errores co-
munes Mis-
fæ.

Gigantes
austriaci,
qui huma-
nis, viribus
& operibus
in cœlū in-
rumpunt.

Defendit
Papam &
R.o. Eccle.
Giam F. A.

Congratu-
latio sacri-
ficularū,
quorū fas-
tus & pa-
pender à
Transsub-
stantiatio-
ne.

Verba Cō-
secratōnis
nihil valēt
scz, nisi p̄
nūc ientur
ab initiatis
rasis . &
vñctis Vbi
igitur om-
nipotētia
verbi quā
iactant?

Vīs magice

Vera Georgiā testantur dogmata, nec quā
Tam prope contingit Franciscus numina singit.
Amplus, honoratus, patre sacrificio quoq; natus.
Nec sensu nutat, sed scripta in honesta refutat
Quēis te sancte Pater, queis te sanctissima mater.
Hei deformarunt, nigro & carbone notarunt.

Ergo Georgiā crebre sit fama Lycei,
Cultores ruris facient suanuminia pluris.
Grex rasus planit, succum loliginis hauſſit
Quilibet, & dicit, Sic noster acumine vicit,
Sic noster vicit, dum non effabile dicit,
Magnaq; sanctorum miracula reddit aurum,
Scriptoris belli sunt nobis dogmata mellī,
Quos putat ingentes plebs numiniſ eſe parentes.

Grates auctori mangno soluamus honore
Qui nīſi ſcripſiſet, tum arē ſine honore fuiffent.
Quantus iō, clara ficit conuentus ad aras.
Plaude Sacerdoti fortunam nobilis oti.

Perſida quo zelo conuicia dicere calo
Lingua iſanorum nunc audeat hereticorum?
O bene si noſſent quid myſticasibila poſſent,
Vulgus dementat, & cruciū translementant.
Nempe professorum tantum valer halitus borum,
Cruxſula conuertunt, & ad ipsa altaria ſertunt.
In dubias partes reuocet quis Colchidis artes?

Vis eſt in verbis cunctis pollentior herbis,
Sed tunc quando vñcti fuerint bene munere functi.
Hanc normam ſerua, quam dat tibi rasa caruia:
Munere defundit nemo, niſi rasis, & vñctus.
Hocce ſuit reče. prauo ne credito ſecte.
Heretici vani, non ſum rata ſacra prophani.
O vñnam ſcires quantas habet vñctio vires.
Vñctio ſit pluvis quam ſacri regula iuriſ,
Si confeſſandi, ſi intentio ſacrificandi
Sit. Pater hec cura tibi ſento Deus geniture.
Translementatur panis, dum myſticas fatur

Sacrifico

Sacrificus gestans Cererem, & sua murmura praestans.

coſecratio-
nes.

Tanta ſub eſt digna ſecreta potentiā linguae.

Et verē Christum, non panem, dicimus iſum.

Eſt, licet indignum, Deus aspectabile ſignum.

In numenq; merum ſcimus conuertere verum

Noſtri commentis ſe fit Deus ex elementis.

Hac noſtra ſcīte iucunda munera vita

Hæc ſunt pro nobis, dant certa piamina vobis,

Queis Stygio dignè manes reuocamus ab igne,

Sic q; triumphanthus, ſic criminis vefra piamus.

(O rasam gentem calig; Erebōg; potentem)

Cerberus ipſe ſera proiecta (credite vera)

Morret per miſtas umbras ad sydera miſtas.

Noſſe datum raris, quod noſimponimus ait.

O quanto fastu tanto turgemus ab aſtu.

Nec tibi ſint cura prima monumenta figura,

Corpus pro voto non cernes corpore toto,

Effigies panis tantum remanebit inanis,

Eſt ita. Quid garriſ? Deus hac ſunt crufula farris.

Quippe per aſtatus Deus hac ſub imagine natus.

Crufum pro Christo ſigno veneramur in iſto.

Conficiturq; Deus perſi bila ſacra Lyaeus.

Quanquam aberit normæ placita preſentia forma,

Fit ſanguis Bacchus, fit enigmure Christus Iachus.

Liber & alma Ceres, flatu ſunt eximia res.

Aſſerit hoc numen docti & ſapientis acumen.

O hominem bellum Christum facit iſte gemellum.

Sub Cererisq; alter, Brontij ſpecie latet alter.

Quisq; caue diras ne incurras nuniniſ iras.

Dij relinquendi, dij hereticis metuendi,

Dij ſatis incerti, maioribus incomperi;

Dij lagari & vini quoſ v̄bs colit alta Quirini.

Iij ne quid tentes, iſi ſunt ignipotentes.

Tanta eſt maiestas illis, & tanta potestas.

Credat catnifci qui non vult hoc ſibi dici.

Demittunt patres caput, & ſua pectora matres

Signa pro
Signatis a-
dorant mi-
ſeri, et coeca
I apicolar.

Oblatio
de funeris
quaſtuosa,
& liberatio
e purgato.
rio.

Remaneſ
figmento
omniū ab-
ſurdiss. ac-
cidentia fi-
ne ſubiecto
pedula: hoc
eſt species
inanis pa-
nis & vini.

Totus Chri-
ſtus ſub vtra
que ſpecie.
Eſt igitur
geminus
Dij i apifti
ei incida-
ri) & crude-
les.

Aſtolatia.

& cenola-
tria filiæ
Transsub-
stantiatio-
nis.

Pfafficum
Transsub-
stantiatio-
nis dogma,
tum super-
stitutionum.

Verbū sub-
stantiūnū
(est), in lo-
cationibus
sacramēta-
libus, sano
señu ac-
cipiēd est.
Quē q̄ re-
spuant Pa-
picolæ, in
mōstrosos
errores in-
cidunt.
Tatum or-
thodoxas
expositio-
nes hārcē-
os damnat
Cacolyci.
Vt tupeisti-
tionu, ita
& diuisio-
rum fons
Christi m-
panatus.

Suppliciter tundunt, feruentia votūq; fundant.
Tum mixti bellis pueri iauenesq; pueris
Confecti è gratis stupuerunt numina panis.
En Deus est, Deus est, credo, scio, gaudeo, verum est.

Prob superi istorum quā n cœca est nox animorum
Ah quo prischorum pietas defluxit avarum,
Indocilis fatui quid credit ineptis vulgi?
Quos sacratorum deludit dogma suorum.
Dogmatis hec laus est quod non mera fictio frātis est.
Panis homo est, Deus est quid contradicis. Est, est.
Hic Deus est verè. Patres sic constituerè,
Atq; atavi cani tribuerunt numina panis.

Ille colit Christum quicunq; Deum colit istum.
Ille negat Christum quicunq; Deum negat istum.
Credulitas fatis, immensa potēcia verbi est.
Quisquis ait pius est, qui non ait impius ille est.
Hic sensus Cleri decepti ab imagine veri.

Est pro significat capitū nemo mihi dicat.
Est corpus, mystis, in corpus vertitur, iſſis
Significat Christi mysteria quis scit, vt iſſis?
Vero cacolyci debent quianomine dici
Nec mystes curat quod corpus imago figurat,
Signaq; (quod verum) sunt exemplaria rerum,
Hasq; representant. Qui sic exponere tentant,
Qo iſq; ideo (vt verum) sorita volabula rerum.
Debent heretici probroso nomine dici.

At sensus, myste magnis authoribus iste
Nititur, & sanis. Sapiunt mendacia vanis.

Quisquis non refugis bullatis credere nūgī,
Hac tibi sacrorum placeant arcana magorum,
Quorum ſegmentis Christum colie ex elementis.
Et transformatum, magisq; creamine natum
Eximium donum fontemq; ſuperſitionum.
Sic fies ſummus fatua pietatis alumnus

Materies rixæ per Pfaffica dogmata fixè
(Sic erat in ſatis) factum est vinclum pietatis.
Dum ſlabro tumidum ſublimant figmine bombum,

Et erunt istum miserum sine pondere Christum.

Hinc coniunctorum concordia Christicolarum,

Scinditur in partes varias per Damoni artes.

Aemulus hic mystas sibi mancipat, atq; sophistas,

Humani errores quem pascunt atq; labores.

*Transsub-
stantiatio
Marcioni-
zat.

August ad
Dardanū:
Toile ipsa
corpora

quantitatib.
corporum,
nō erit vbi
sint. & ideo
necessē est
vt nō sint.
Rursus ve-
rum etiā si,
moles ipsa
corporis,

quātacūq;,
vel quātu-
lacūq; sit,
penitus au-
feratur:
qualitates
eis nō erint
vbi sint.

Transsub-
stantiatio
pugnat cū
scrētia pa-
triū ortho-
dox nō est
igitur Ca-
tholica.

Est ignota
primitiū
Eccles Er-
go nec Ca-
tholica.

Symbola
rerum non
sunt res
ipse.

BREVIS CONFUTATIO ST COPHANTAE.

IPSE tibi indignam morde canis improbe lingua m,*

Ipsa tua attrito consumito verba palato.

Tu mendax namq; statuis phantasma, cauamq;

Corporis effigiem nil contrectabile habentem.

Naturam ladiis tu corporis hēc quia credis.

Mole, loco, quanto spolians certamine tanto

Sacrilegē extinguis corpus sine corpore singis.

Non est hoc corpus, fidei est stupidissime morbus.

Commento tali spolias dum corpora quali,
Iam non est vbi sint, ideoq; necesse quod haud sint.

Corpus & humānum sine quanto singere vanum.

Illud enim expresse quantum & quale esse necesse.

Tu mīhi nugāris, tu carneāq; inficiaris,

Nec tua sunt vita, sed dogmata Marcionitae.

Tu licet oblatres, contraria dogmata Patres

Catholici tradunt, verōque sophismata radunt.

Testes sanctorum tot sunt monumenta virorum,

Et Graco eloquio, sed & exarata Latino.

Non vestro in cœno, scrutamur nos in amōno,

Fonte vetustatis disciplinam pietatis..

Antiquis mille Christus mirabilis ille,

Patribus ignotus, tegitur qui corpore totus

Effigie panis, species quem, cœlat inanis.

Impie quid sentis pressus caligine mentis?

Symbola (dic verum) num sunt substantia rerum?

Talia dum iactus sensum fidei labefactas.

Delyrasq; merè si res signacula rere,

Nam nūi quam vere res ipsa signilla fuerit,

Nec donum (et nequeunt) complexa realiter hoc sunt.
Vis tamen est horum, nec inutilis usus eorum.
Panem idcirco male corpus ait esse reale,
Qui sacramentum sit corporis & monumentum.
Estque figuratum corpus, non proprietate.

Hoc est cor
pus meum,
non est p.
positio iac
tica.

Scriptura
in Cena
agnoscit
panem & vi
nu, quam
Trinitub
statuores
cludunt tro
po, que ap
pellant t.
minum a
quo, id est,
propter des
nominatio
ne priore,
que tropu
no agnos
cunt patres.

Corpus p
non videt,
aut. panem
que vident
negant.

Facin'hor
rendum do
cent trans
substantia
bus.

Tu clamas, est, est: thesis ast ego, identica non est.
Scripturam apello, delyria, fœda refello
Quippe sacramentis qua sit natura docentis
Iudicio standum, nec iniqua lite morandum.
Acceptit panem, benedixit deniq; panem
Et fregit panem Dominus, dedit hic quoque panem
Non fregit corpus, nec sic potuit dare corpus.
Dat Cicerem denit, corpus cum sanguine menti
Quae non franguntur canaliter aut comeduntur.
Conuenient sanè morsus & fractio panis.
Non haec signatis, sed signis attributatis
Scriptura agnoscit panem qua symbola poscit
Quorum nos vere naturas vult retinere.
Et qui frangatur panem notat, ac comedatur,
Non iam qui fuerit panem vocat, & modo non fieri
Eludesne tropo cui nomen Terminus à quo?
Patibus, ô mystæ, suis haud tropus agnitus iste.
Quis facti è gravis retinetur fractio panis.
Docti, & sancti homines confirmant foriiter omnes
Tradier indignis, corpus cum sanguine signis.

Non potest corpus ibi, speciem potest cernere libi.
Stultus adesse putat, quod sensus adesse refutat.
Rursum abesse putat, quod sensus abesse refutat.
Quod non cernis erit, quod cernis, pessime, deerit!
Sacrilegium, horrendum, portentum, informe, stupendum.
Panis nec panis, Corpus nec corpus inane.

O non subtilis, sed fictio prorsus anilie.
Corpus passum, vis esse realiter illum?
Tu vincula verè mutantum sanguine rere?
Frangimus & Christum, dum panem frangimus istum?
Ergo Ihesus an vis stulte reponere cœnam?

Christum

Christum & in immundum vēntrū demergere fundim.
Heu cœcam mentem nūl vera lucis habentem.

Esse normam panis vos frangere formam.
Dicis: num panis Species frangetur in manis?
Formāue frangetur qua non sit, & esse videtur?
Qui facit hoc nigram pro corpore dissecet umbram.
Qui redit in nihilum, panem non frangimus illum.

Iffis portentis sensuq; animoq; retentis
(Credite) præcipius sacrorum perditur vſus,
Quidis erat fortis pia commemorationis mortis.
Sacraq; recitur communio quod bene scitur,
Dum sate est vanus Domini umbram cernere manus
Mentesq; ignoras hebes error cœcat ad aras.
Ab medici mentes, & curatoris egentes.

Quod sacramenti ratio sit mystica senti.
Nec secus, expreſſe niſi vis erroreus eſſe.
Panis quippe datur, quo corpus significatur.
Hic in virtutem traxiuit corporis autem,
Sacramentalis modo fit conuersio talis,
Nec panem excludens, nec sensus figmine ludens.
Scripturam truncas, aſinusq; & rudiſ, & vnicas.
Nam cibus eſt Iesuſ, ſed non carnaliter eſuſ.
Eſt potuſ fauſtuſ, ſed non carnaliter hauiſtuſ.
Non hie, vt noris, capitur teſtudine ab oris.
Sic tibi prodeſſet, ſi alimentum corporis eſſet.
Mente ſaginamur, ſi animoq; fideq; epulamur.
Sic erit imbiuſ dapibus ſpes certa ſalutis.
Nec dente atteritur quod ſpiritualiter eſt.

Mentem Scripturæ ne turbeſ ſit tibi cura.
Demitur in ſanu nam ſi ſubſtantia panis
Tollitur atq; meri ſi ſubſtentia veri,
Tunc sacramenta ſtatuent ubi nulla elementa,
Sic fidei ſalebra, offundimus atq; tenebras.
Non haec tolluntur, mutantur, non perimuntur.
Nam ſi caſſatur panis, phantasma notatur.
Expreſſimus verum corpus phantasma rerum?

Accidētia
ſine ſubſtantia
to pendula
frāgi, com-
mētū egre-
giū ſophi-
ſticum.

Impedituſ
fascino trā
ſubſtantia-
tionis pre-
cipiuſ vſus
Cœne, &
ſit inſtric.
quēs com-
munio.

Muratio ſi-
ue conuer-
ſio ſacramē-
talis nō au-
ferit ſubſta-
ntias elemē-
torum, nec
ludificat
ſensus.

Corpus &
ſanguis
Christi cū
animæ cibis
& potuſint,
nō edūtur,
nec bibun-
tur ore car-
nis, ſed fi-
dei.

Transſub-
ſtantiaſſo
pugnat cū
natūra ſa-
cramen-
tum,

Collatio sa-
cramēti, &
p̄sonæ chri-
sti, ex doc-
trina p̄a.
trum.

Trāsubsta-
tatio vio-
lat, imò e-
uerit sacra-
mentum.
Fugnat cū
matura cor-
poris huma-
ni.

Corp̄ sym-
boliciū ha-
bemus in
Cœna, nō
etiam orga-
nicū, sive
physicū.

Transsub-
statiatio ne-
quiçquā in
omnipotē-
tia Christi
fundatur.
Verba Cœ-
na ostendat
Christū v-
trunc; de-
disce, panē
fex, & vinū
corp̄ item
& langui-
nem.

Substantia

O tenebris plena mentes, o lucis egene,
Di, cite quod cum isto sit conuenientia Christi
Magna sacramenta vita, animaque alimento.
Christus homo est, Deus, nihil abjectus, unus virum;

Nature namque speciem moderatur utraniq;

Panis Cœna mālē retinebit materiale?

Id si dematur sacramentum violatur.

Quippe sacramentum perit hand remanente elemento,

Cuisus condignoratio natura, signo

Si non constabit, tunc nil tibi significabit.

Sacramentalis non est modus iste realis.

Corpus in immensum Christi ne distrahe tensum,

Neu per multorum spaciū diffunde locorum.

Non eadem physiciq; est notio symboliciq;

Symbolicum si hic est corpus, non organicum hic est.

In terris infra, simul & super aethera supra,

Corporis hoc physici non vult ratio tibi dici.

Quando est istorum distantia tanta locorum.

Heu, nimis absurdè simul (edico tibi surde)

Esse locis multis vos Christum corpore vultis.

Stultitiam Cleri iuuat hac absurdia tueri.

Est, dicunt isti, diuina potentia Christi

Dixerit, & factum, quod nutu iussit actum.

Vox hæc non nutat qua panem corpore mutat.

Virtutem Christi quoq; nos veneramus ut isti

Sed qua cura vero, iusto concordet, & aequo,

Nec qua monstrificū præster velamina tricis,

Et iungat bellè cum posse Dei quoq; velle.

Quæ tua Scriptura fuit hæc violentia dure?

Quam bene si legeres dare Christum virum, videres.

Qui dederit panem, non effigiem dat inanem,

In quo sit passus corpus quoque se dare fassus,

Qui sapit ut cunq; Christum videat dare virum.

Hoc virtutis erat, cui nulla potentia deerat.

Cur remoues panem, spestemq; repones inanem?

Corpus at est istius horroci jumere Christi

Nude conspectum, nullo velamine tectum.

Vtilius sanis remanens substantia panis

Quam species vanis horrorem pellet inanis.

Ardens deuotum morii se traderet totum;

Victimaq; vt fieret, peccataq; nostra aboleret,

Rex in suprema dedit hac sua pignora cena

Morit perpesq; pia commemoratio vt essent,

Nec non tantarum certa obsignacula rerum,

Non se versibilem creans inuisibilem

Conspicuus fatur, solamineq; auxiliatur

Munetaq; hac praestat, nec corpus corpore gestat,

Sub Specie panis Christi latitatio inanis

Pignora nimisrum non sunt essentia rerum,

Mnemosynon Christi non est presentia, ve iſi

Despiunt miseri, quibus ignorantia veri

Prodit scilicet spinoso dogmate Christum.

Sacramentalis presentia nullo realis.

Sancta sacramenta hac, non carnem, dat tibi mensa.

Nec cibus est dentis, sed consolatio mentis.

Quo prendis sensuue, oculisue, vel ore, manuue

Non sunt res, verum signa apparentia rerum.

Mentis contuitu (res est dignissima sciē)

Signata accipienda, manu fideiq; tenenda.

Sic alitur Christi populus de corpore. Scisti?

Sic edimus Christum, sed non consumimus istum.

Non aliter siquidem sufficerit omnibus idem.

Nonne vides, Iesum carnalem rejeccere eum,

Dum te nequicquam carnem non profore quicquam,

Flaminis, & vita se tradere dogmata sciē,

Seq; docet rursum cœli super ardua jursum

Montis oliniseri cœlo de vertice ferri?

Hunc species panis marcentem occultet inanis:

Sig; erit istorum conuersio vera sophorum,

Consequitur verè nos Christum semper habere,

Quem rectum simila cumulemus honoribus illa;

Erumnis plenos ut semper habemus egenos,

panis me.
Ius liberat
infirmos
horrore
quam ina-
nis species.
Christus in
flumis Cox-
nam, visibi-
lis sedebat
ad mēsam,
non igitur
inuisibilis
erat in spe-
cie panis.

Christus
ipse oā 6.
carnalem
csum ut in-
utilem reij-
cit.

Transsub-
statiatores
contradi-
cunt Chri-
sto Math 1.
26 Paupe-
res semper
habebitis
vobis cum,
me autem
non sem-
per habebil-
tis.

B y

Quos

Quos iuuet expenso miseratio prodiga sensa.
Lemmate num Christo non contradicimus isto,
Testato immundum se carne relinquere mundum.
Pollicitoq; bonum terris se mittere donum
Virtutem flantem, mortalia viuificantem,
Quæ nos perficeret, quæq; in nobis residere?

Transsub-
stantiatio
nō est ana-
loga fidei,
& pugnat
cum sacra-
dotio Chri-
sti.

Vt ratio specta fides sit analoga recta.
Qui sit in arce poli tu in terris querere noli.
Non hic se profert, coram Patre sifit, & offert,
Pro nobisq; bonus residet super astra patronus.
Vt patrocinio sit nobis gratia dio.
Perpetuoq; illinc non deuolat, auolat isthinc.
Gloria Pontificis violabitur hæc quia dicit.
Nam si sic esset, quid eo infelicius esset?
Curriculo his garris permutans æthera terris
Pontificis nesciæ statum quod stulte lacesis?
Considet hic campus immensa lucis in amplis,
Ante diem extremum non vult descendere. Demum
Te moneo rursum tua pectora dirige sursum.
Et glossam vita in scriptis non stabilitam,
Quamvis Thomista hanc probet, obscurusq; Scotista
Vanaq; sectarum sententias Papicolarum.

Koinonia
nō est sub-
stantia.

Quod communio sit panis, substantia non sit
Corporis, exaudi, resonant oracula Pauli,
Hoc melior veri poteritne interpres haberi?
Epicherema ad nos à Patribus enthymema,
Eminus d' mystæ venturi corpore Christi
Nōme Patres verè pasti sub Mose fueret
Eminus è petra porati sanguinè Petre,
Exitit, istarum cum nulla essentia rerum?
Quod tua vanescit conuersio, quis rogo nesciu?
Nugis absq; istis constat communio Christi.

Corp. Chri-
sti ē Maria
nauis, nō
igitur ex pa-
ne confici-
tur.

Figmento insigni statusnæ ex pane regnum
Transelementato corpus de Virgine natum?
Dum struis has geras strophodædale turpiter errat.
Absona festiu tua dogmata digna cachinnio.

Discit

Discipulus Iesu fuerit si corpore eis,
Quod crucifixisset manus impia non habuisset.
Dogmataq; hæreticis tua sunt affinia tricis.
Arrius inuisus vult, mentis acumine nifus.
Arg; animo tortus, de non extantibus ortus
Esse Dei gnato, vos ex pane annibilate
Inuento simili corpus decernitis illi.
I nunc, nos garri socios erroribus Arrij.

Marcion insanum caput & corpus simulatum
Assignat Christo carnis sub imagine viso,
Atq; Valentini sententia falsa carinis
Desribit Christum membris fallacibus ipsum
Vos quoq; non panem speciem finxitis manem,
Qui vester sensus magna est illuso sensus.
Sic non saluator Christus, sed præstigiator.

Si substantia & hic volat & modo corporis illie,
Par leuibus ventis tuq; bæc ludibria sentis.
Non vos erratis quotquot phantasma putastis.
Neu reputes vanos temerarius Eutychianos,
Queis non permanxit Deitatem in qua caro transit.
Nec tibi permanxit panis qui in corpora transit.
Nonne his illudis dum talia dogmata cudas?
Prorsus enim eneruant, qui talia dogmata seruas
Nugonum istorum rationes Catholicorum,
Qui naturam concorditer esse duarum,
Atq; impermisum traduunt existere Christum,
Res ut condignis iungunt mysteria signis,
Qua rabie clamans? nos heres eos quog; damnas?
Proprie, in has, artes retrahunt te subdole, partes.
Suffusa tenebris nascentur mira cerebris,

Sistis diuiduum viuo de corpore fusum
Sanguinem, in hoc vnu bibimus quia separe iussum.
Hac gemina vidi sic conditione recidi,
Diuidit istorum qua disciplina sacerorum.
Quid vacors inquis? corpusne exangue relinquies,
Segregio digestam quod ius u mandimus escam?

Si Christo
à discipu-
lis colump-
rus fuisset,
à ludexis po-
stridie cru-
cifigi non
potuisset.
Transsub-
stantatio
hæreticis-
sat.

Transsub-
stantatores
corps Chri-
sti à sangu-
ne diui-
dunt.

Concomitantia figura-
mentū so-
phisticum,
ancillæ
transfusib.
Baptisatio-
nis.

Ablutio
Baptismi
non requi-
rit Træsub-
stantiatio-
nem, Ergo
nec alimo-
nia Coenæ.
Transfus-
stantatio
prophanat
Christum.

Scriptura
nō nisi talu-
tarē csum
Christi tra-
dit.

Epilogua

Nam tantum similam memoratur corpus ad illam,
Ad calicem munda sit membra sanguinis vnde.
Hisq; subest rebus diuino sub speciebus.
Verba quibus mystes res transsubstantiat istas
Puncto in eodem hora sacro non promit ab ore.
Mente cape hac sana, tua concomitantia vana.
Et facit in prosidum spinosa sophistica Christum,
Qui calice hoc rursum dederit quod pane seorsum

Abluit & munda Baptismus sanguinis vnde.
Tuq; fide sentis quod sit purgatio mentis,
Non ut aquas mystes & transubstantiet istas.
Cœna (quis obstat?) nos hac ratione cibabit
Tunc ausis faxi quod ali plusquam generari?
Pluris erit pasci quam mente animoque renasci.
Si Domino dignum famulo succedere signo,
Fac panem Christum tunc sumere quislibet istum
Dignus, & indignus potis est, bonus, atque malignus.
Abnuit hoc veri ratio pietasq; fateri.

Cum tenebris luci quod sint commercia ducit?
Fit membrum Christi quisquis communicat isti.
Hunc agitatq; souerq; in eo vinitq; manetq;
Gloria, & vita Christi cum copore vita.
Huic desperatus communicet, aut sceleratus?
Cumq; p̄ys aquas Deicida reportet Iudas?
Hei tibi, qui hoc sentis, quanta est penuria mentis
Non Dominum panem, Domini capis improbe panem.
Hoc Augustini monuit sententia diuī.

Fingis versuē Christum comedì absq; salute.
Qua falsum radit non hoc sacra pagina tradit.
Illa salutares, mortem quibus exuperares,
Agnoſcens epulas alias non edocet illas.
Cede prophana tor Christi, carnisq; negotior
Non confutanda phrenesis tua, sed medicanda.
Elleborumq; bibas monito ne talia scribas.
Non ratio veri nos hac portenta fateri,
Sed non sinceri compellit opinio Cleri.

Quatuor

Quam peperit vanus Papa adibus in Lateranis.

Hac seges artolatas tulit, & feret, & enolatas.

Hinc infirmarum miserabilis est animarum.

Lactura ignorans pro rebus symbola adorans.

Nec se attollit humo terreno perdit a fumo.

Hinc stupor attonita vim mentis hebes tenet. Itē.

Ne longum faciam nostram cohibebo Thaliam.

Atq[ue] stylo refugias cessabola cessefere nugias.

Hoc carmen serua factum indignante Minerua.

Lector, ne fesso moueat fastidia, cesso.

Interea recta placat tibi regula secta.

Quodq[ue] animum eneruet reverentia perdita serueret.

Teg, fide toris erroribus obijce foris,

Quos scelerum sedes nostras inuexit in edes.

Cœlium

Lateranē

Se.

Conclusio.

IN DEOPANIAM MISSI- FICORVM CONSTANTII PSEUDO-

machi Epigramma.

QVis frumenta dedit terris? Sator ipse quis illa
Deseruit curvis falcibus? Agricola.

Quis minuit? molitor. quis panem ex fare subegit?
Pistor. & esse deum quis dedit? Agricola.

Tres ergo authores deus hic agnoscit, oletque
Pistore, agricola, atque ex molitore satus.

Nos etiam triadem hanc solamen habere culina
Cuncti imploramus tu coque iunge dapes.

IN EANDEM EIVSDEM.

Si de fare deum sibi transubstantiat ordo
Rafis, & hanc præstant materiam agricolæ.

Ergo quot & quantum fert rustica Iulia farris.
Tot poterit rafis Iulia ferre deos.

IN VIROS ILLVSTRES IOHANNEM

Nasum & Franciscum Agricolam Baptista.

Ganeonis Epigramma.

Dulcis

Dulcia quum legeret Nasōnis carmina Nasus
In noua queis formis corpora transtulerat:
Quid metamorphoses mirari conuenit iste,
Exhibui postquam grandius inquit opus?
Corporis enim Christi cererem Bacchusque crux
Mirifica verti dexteritate probo.
Gratum opus Agricola, mea qui vestigia sellare
Extrema libum pinsuit arte sacrum.
Plaudere quid prohibet mysta? victoria parta.
Causa perorata est plaudite rasā cohors.

EIVS DEM AD LECTOREM

Extremus Stupor, error, & veteritus
Auctus tempore fascinavit olim
Ab mentis malè credulas auorum,
Tam fortis misera quoad misertus,
Hac mundi Deus ultima senecta
Plusquam Cimmerias fugans tenebras
Horrendumq; chaos, resuscitat aget
Doctrina iubar hastenus Sepulcum
Commentis hominem, obrutumq; questus.
An non hanc superum benignitas em
Rara letitia obuijs & ylnis
Orbis qui sibi nomen arroganter
Christi vendicat, osculatus effet?
At non sustinuit, Dei sacrato
Qui templo sedet Antichristus ille
Diuinos Scelere occupans honores,
Lucis restitui serenitatem.
Quin astu, rabie, labore, sumptu
Nixus saluificum usque & usque verbum
Extirpare: sui ferox monarchas
Rapt auit Stolidos furoris astro,
Cæci carnificum pios necando
Personam ut gererent abominandam
Dein rasos logodadales, & omnes

Qui quidquam ingenio vel arte possent
Obstrictos pretio, insulis, galeris
Iussit gnauiiter expedire neruos,
Quo Rex à Patre iunctus & Sacerdos
Herbam cultibus offerat profanis,
Quem princeps Erebi, calumniator,
Et nostri generis perennis hostis
Summis obfuit ac fefellit imos.

Quis tantum referat gregem deorum?
Quis formas memoret deos colendi?
Vincentes numero Indicas arenas?
Nil vero nocuit perinde, nec tot
Errorum peperit pudenda monstra.
Celestes epula velut, supremum
Vita quas cupidus mori sub actua
Christus innemos non sui reliquit.
Ut sanctas quoties dapes adimis,
Testemur solida fide efficaces
Nos mortis merito vniuersi cruentia
Exhausta semel in crucis theatro
Nunc pasci & refici quo usq; tandem
Rerum fabula terminata cesset
Ipsa iudice prodeunte mundi.

Hic Cœna genuimus, instituto
Concors, deniq; mordicus retentus
Vsus, dum pietas Apostolorum
Sarta & tecta laboribus vigeret,
Haud ferri potuit: sed Antichristus
Inducens varium sacris colorem
Rebus, symbola reddidit nefandum
Idolum, fieri & Deum impudenter
Natura posita priore panem
Persuasit fatuo superbus orbis
Dictator, fait ethnicis vetustis
Quondam rellegio magis ferenda
Qui quod multiplices deos haberent
Inter numina per peram recepta

Cū Baccho & cererī locuti negasse?
Sed non tam stupidi tamen fuere,
Ut Bacchum aut Cererem Deum putarent
Illum maximum & optimum architectum.
Isthae credulitas eos manebat
Quorum Simplicitas dolis pateret.

Hoc verum ter & amplius beato.
A Eno Numinis impediuit aura,
Ne pani supereffet illa post hac
Majestas Deitatis occupata
Iam sacri gladio recisa verbis.
Quam fuso nihilominus recenti
Viatrix ne vndique veritas triumphet,
Nasi spermologi & calumniarum
Immensi artificis sequutus artes
Postremo Agricola approbare tentat,
Atlas scilicet ultimus, habentes
Qui cali Babylonici columnus
Aeterne semel eximat ruina.

Ecci dixeris irritos labores,
Promouit Pighius nihil, nec villam
Frugem prestitit ipse Varniensis,
Lindanus quoque vanus ac inermis,
Quarquam porrigit arma militanti
Quotquot pontifici prius fidem
Nauarunt operam, tulere laudis
Captatō miserum loco pudorem.
Quare præfia fatidestinariunt
Nasum, qui species nouus creator
Permutans Cereris Deo & Lyai
Nunc punctum ferat omne scriptitanda
Naclus Thesea strenuum & peritum
Bellandi Agricolam: Sed virtusque
Lector spirula tincta quo venenis
Prudens effugias, habes salubre
Quod Verus tibi pharmacum propinat.

FINIS.

ERRATA SIC REPONE.

A. 2. fac. 2. vers. 12. magna lege, magna. ead pag. 2.
fac. vers. 24. vnc̄ti lege, vnc̄ti. ead. pag. 2. facie vers. 26
vnc̄tus lege, vnc̄tus A. 3. fac. 1. vers. 23. presentia lege,
præsentia B. 1. fac. 1. vers. 3. Esse normam lege, Esse sacrā
normam B. 1. facie 1. vers. 12. fate lege, satis B. 5. fa. 1.
vers. 16. innemosynon lege, mnemosynon. B. 5. fac. 1. ver.
24. genuimus lege, genuinus. B. 2. fa. 1. vers. 7. perpesq;_
lege, perpess& B. 2. fae. 1. versu. 11. munetaq;_ lege, mu-
neraq;_ ead. pag. fa. 1. vers. 17. nullo lege nulla, ead. pag.
fa. 1. ver. 22. scitē lege, scitu. B. 2. fa. 2. vers. 22. obſchu-
rus lege, obſcurus.

103 J 566

ELLA SIG. LIPSON

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z